ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 6ης Οκτωβρίου 2004*

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις Τ-117/03 έως Τ-119/03 και Τ-171/03,

New Look Ltd, με έδρα το Weymouth, Dorset (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους R. Ballester και G. Marín, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπουμένου από τον O. Montalto και τις J. García Murillo και S. Laitinen,

καθού,

όπου ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ είναι η

Naulover, SA, με έδρα τη Βαρκελώνη (Ισπανία),

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

με αντικείμενο τέσσερις προσφυγές κατά των αποφάσεων του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 27ης Ιανουαρίου 2003 (R 95/2002-1, R 577/2001-1, R 578/2001-1) και της 15ης Απριλίου 2003 (R 19/03-1), που αφορούν διαδικασίες ανακοπής μεταξύ της Naulover, SA, και της New Look Ltd,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη τα δικόγραφα που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 4 Απριλίου 2003 (υποθέσεις Τ-117/03 έως Τ-119/03) και στις 19 Μαΐου 2003 (υπόθεση Τ-171/03),

έχοντας υπόψη τα υπομνήματα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Σεπτεμβρίου 2003 (υποθέσεις Τ-117/03 έως Τ-119/03) και στις 8 Οκτωβρίου 2003 (υπόθεση Τ-171/03),

έχοντας υπόψη τη διάταξη του προέδρου του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου της 1ης Απριλίου 2004 με την οποία διατάχθηκε η ένωση των υποθέσεων προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως,

κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 28ης Απριλίου 2004 κατά την οποία η προσφεύγουσα δεν παρέστη,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 5 Μαΐου 1998 (υποθέσεις Τ-117/03 έως Τ-119/03) και στις 19 Φεβρουαρίου 1999 (υπόθεση Τ-171/03), η προσφεύγουσα ζήτησε, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε, την καταχώριση τεσσάρων κοινοτικών σημάτων στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

2 Τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση είναι τα ακόλουθα εικονιστικά σημεία:

— στην υπόθεση Τ-117/03: NLSPORT

— στην υπόθεση Τ-118/03: NLJEANS

— στην υπόθεση Τ-119/03: NLACTIVE

— στην υπόθεση Τ-171/03: NLCollection

3 Τα προϊόντα, τα οποία αποτέλεσαν αντικείμενο των αιτήσεων καταχωρίσεως και ενδιαφέρουν στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς, εμπίπτουν στην κλάση 25 του

Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή κατάταξη των προϊόντων και υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «ενδύματα, είδη πιλοποιίας και υποδήματα για κυρίες και δεσποινίδες» όσον αφορά τα αιτηθέντα σήματα NLSPORT, NLJEANS και NLACTIVE, και «είδη ενδύσεως, υποδήματα και είδη πιλοποιίας» όσον αφορά το αιτηθέν σήμα NLCollection.

4 Στις 11 Ιουνίου 1999 (υποθέσεις Τ-117/03 έως Τ-119/03) και στις 3 Ιανουαρίου 2000 (υπόθεση Τ-171/03), ο έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 42, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, κατά εκάστης των αιτήσεων καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

5 Σε κάθε υπόθεση η ανακοπή βασιζόταν στην ύπαρξη του κοινοτικού εικονιστικού σήματος αριθ. 13417 (στο εξής: προγενέστερο σήμα), το οποίο αποτέλεσε αντικείμενο αιτήσεως καταχωρίσεως την 1η Απριλίου 1996 και καταχωρίστηκε την 1η Φεβρουαρίου 1999, έχει δε ως ακολούθως:

6 Το σήμα αυτό καταχωρίστηκε, ιδίως, για τα ακόλουθα προϊόντα που εμπίπτουν στο σύνολό τους στην κλάση 25 του Διακανονισμού της Νίκαιας: «πουλόβερ· ζέρσεϋ· γιλέκα· σακάκια· φούστες· παντελόνια· υποκάμισα· μπλούζες· μπουρνούζια· εσώρουχα· ρόμπες· μαγιώ· αδιάβροχα· φορέματα· μακρυές κάλτσες· κοντές κάλτσες· φουλάρια· γραβάτες· είδη πιλοποιίας και γάντια (ενδύματα)».

7 Προς στήριξη των ανακοπών του, ο έτερος διάδικος επικαλέστηκε κατά τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ τον σχετικό λόγο απαραδέκτου του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

8 Με αποφάσεις της 10ης Απριλίου 2001 (απόφαση 939/2001 στην υπόθεση T-119/03), της 27ης Απριλίου 2001 (απόφαση 1106/2001 στην υπόθεση T-118/03), της 23ης Νοεμβρίου 2001 (απόφαση 2765/2001 στην υπόθεση T-117/03) και της 29ης Οκτωβρίου 2002 (απόφαση 3138/2002 στην υπόθεση T-171/03), το τμήμα ανακοπών απέρριψε τις ανακοπές. Κατ' ουσίαν, το τμήμα ανακοπών θεώρησε ότι τα επίδικα σήματα διέφεραν από οπτικής και ηχητικής απόψεως, από εννοιολογικής δε απόψεως κανένα από τα σήματα δεν είχε ιδιαίτερη σημασία.

9 Στις 7 Ιουνίου 2001 (υποθέσεις T-118/03 και T-119/03), στις 22 Ιανουαρίου 2002 (υπόθεση T-117/03) και στις 24 Δεκεμβρίου 2002 (υπόθεση T-171/03), ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών άσκησε προσφυγή κατά εκάστης των αποφάσεων του τμήματος ανακοπών.

10 Με αποφάσεις της 27ης Ιανουαρίου 2003 (υποθέσεις T-117/03 και T-119/03) και της 15ης Απριλίου 2003 (υπόθεση T-171/03), το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ ακύρωσε τις αποφάσεις του τμήματος ανακοπών και απέρριψε τις αιτήσεις καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος της προσφεύγουσας για όλα τα προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 25 του Διακανονισμού της Νίκαιας. Κατ' ουσίαν, το τμήμα προσφυγών κατ' αρχάς, θεώρησε ότι το υπερισχύον στοιχείο εκάστου από τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση ήταν ο συνδυασμός γραμμάτων «NL», δεδομένου ότι οι λέξεις «sport», «jeans», «active» και «collection» διαθέτουν μικρή μόνο διακριτική δύναμη στον τομέα της ενδύσεως. Ακολούθως, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι τα συγκρουόμενα κοινοτικά σήματα παρουσιάζουν μικρή οπτική ομοιότητα λόγω της ιδιαίτερης μορφής της γραφικής παραστάσεως του προγενέστερου σήματος, αφενός, και της παρουσίας των λέξεων «sport», «jeans», «active» και «collection» στα σήματα NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE και NLCollection, των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση, αφετέρου. Αντιθέτως, το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι τα συγκρουόμενα κοινοτικά σήματα είναι όμοια από ηχητικής και εννοιολογικής πλευράς, καθόσον ο συνδυασμός γραμμάτων «NL» που συνιστά το προγενέστερο σήμα αναπαράγεται, ως κυρίαρχο στοιχείο, στα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE και NLCollection. Το τμήμα προσφυγών θεώρησε ότι, στον τομέα της ενδύσεως, είναι συχνό να εμφανίζεται το ίδιο σήμα σε διάφορες μορφές ανάλογα με το είδος των προϊόντων που προσδιορίζει, είναι δε σύνηθες να χρησιμοποιούνται παράγωγα σήματα προς διάκριση των διαφόρων κατηγοριών προϊόντων. Εκτίμησε ότι, εξ

αυτού του λόγου, ο καταναλωτής ενδέχεται να οδηγηθεί στο συμπέρασμα ότι τα προϊόντα, τα οποία προσδιορίζονται με τα σήματα NLSPORT, NLJEANS και NLACTIVE των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση ανήκουν σε γραμμές παραγωγής με νεανικό χαρακτήρα ή, όσον αφορά το αιτηθέν σήμα NLCollection, ότι πρόκειται για νέους τύπους προϊόντων που κυκλοφορούν ανά εποχή του έτους, ενώ τα προϊόντα του προγενέστερου σήματος ανήκουν σε πιο εξελιγμένη κατηγορία ενδυμάτων. Το τμήμα προσφυγών συνήγαγε εξ αυτού ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Αιτήματα των διαδίκων

11 Σε καθεμία από τις υποθέσεις, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και, εάν συντρέχει περίπτωση, την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας καθώς και της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

12 Σε καθεμία από τις υποθέσεις, το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επιχειρήματα των διαδίκων

13 Πλην ορισμένων μικρών λεπτομερειών, οι προβαλλόμενοι λόγοι και τα επιχειρήματα των διαδίκων είναι πανομοιότυπα στις παρούσες τέσσερις υποθέσεις. Προς στήριξη των προσφυγών της, η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

14 Πρώτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το τμήμα προσφυγών προέβη σε εσφαλμένη ανάλυση των σημάτων για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση, δίνοντας έμφαση στον συνδυασμό γραμμάτων «NL» και χωρίζοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, τον συνδυασμό αυτό από τις λέξεις που ακολουθούν, ήτοι «sport», «jeans», «active» και «collection».

15 Δεύτερον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι ο συνδυασμός γραμμάτων «NL» δεν είναι το κυρίαρχο στοιχείο εκάστου από τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση, ούτε το συστατικό στοιχείο του προγενέστερου κοινοτικού σήματος. Κατ' αρχάς, σε σχέση με τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση, η προσφεύγουσα αποκρούει την εκτίμηση ότι οι λεκτικές ενδείξεις «sport», «jeans», «active» και «collection» έχουν ασθενή διακριτικό χαρακτήρα στον οικείο τομέα. Ακολούθως, ως προς το προγενέστερο σήμα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι είναι αδύνατον να καθοριστεί επακριβώς από ποια γράμματα συνίσταται. Κατά την προσφεύγουσα, εκτός από τα γράμματα «NL», μπορεί να πρόκειται ενδεχομένως για τα γράμματα «ALV», «AVOL», «AOL» ή «AL». Επιπλέον, έχει την άποψη ότι ο καταναλωτής, αν διάβαζε αντιστρόφως το προγενέστερο σήμα, θα μπορούσε να διακρίνει τα γράμματα «JRV» ή «JPV». Τέλος, η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, κατά πάγια νομολογία και κατά τα παγίως δεκτά στη θεωρία, τα σήματα που αποτελούνται μόνον από δύο ή τρία γράμματα έχουν ασθενή διακριτικό χαρακτήρα, εγγενή προς τη φύση τους, και, επομένως, τα γράμματα αυτά δεν μπορούν να αποτελέσουν το κυρίαρχο στοιχείο ενός σήματος. Προς στήριξη της θέσεώς της, η προσφεύγουσα παραπέμπει στο σημείο 8.3 των οδηγιών εξετάσεως του ΓΕΕΑ και παραθέτει απόφαση του Tribunal Supremo (ισπανικού ανωτάτου δικαστηρίου) της 21ης Ιανουαρίου 1993, σύμφωνα με την οποία δεν είναι δυνατή η οικειοποίηση, από ηχητικής πλευράς, συγκεκριμένων γραμμάτων του αλφαβήτου. Πέραν αυτού, επικαλείται τη συνύπαρξη πολλών καταχωρίσεων εθνικών και κοινοτικών σημάτων που περιλαμβάνουν τον συνδυασμό γραμμάτων «NL».

16 Τρίτον, σε σχέση με την οπτική πτυχή των επίδικων σημάτων, η προσφεύγουσα τονίζει ότι το προγενέστερο σήμα είναι σημείο με «εντόνως ασυνήθη χαρακτήρα». Το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη τη σημασία αυτού του εικονιστικού χαρακτηριστικού.

17 Τέταρτον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η συλλογιστική του τμήματος προσφυγών ως προς την ηχητική ομοιότητα των σημείων είναι αντιφατική, καθόσον διαπιστώνει ότι τα εν λόγω σήματα είναι φωνητικώς παρόμοια και πανομοιότυπα συγχρόνως. Επιπλέον, η προσφεύγουσα προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι εστίασε τη συγκριτική εξέταση στο διώνυμο «NL».

18 Τέλος, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι ο μέσος καταναλωτής στον τομέα της ενδύσεως καταβάλλει ιδιαίτερη προσοχή στα σήματα κατά την αγορά ειδών ενδύσεως, οπότε είναι δύσκολο να παραπλανηθεί.

19 Κατά το ΓΕΕΑ, η επίκριση της προσφεύγουσας δεν είναι βάσιμη. Το ΓΕΕΑ θεωρεί ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του προγενέστερου σήματος και των σημάτων των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση για τους λόγους που εκτίθενται στις αποφάσεις του τμήματος προσφυγών.

20 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί την άποψη ότι ο μέσος καταναλωτής στον τομέα της ενδύσεως είναι ιδιαιτέρως ενημερωμένος και προσεκτικός. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το ΓΕΕΑ διευκρίνισε ότι ο βαθμός προσοχής του καταναλωτή προς το σήμα εξαρτάται, ιδίως, από την αξία του οικείου προϊόντος και τον βαθμό εξειδικεύσεως του κοινού περί του οποίου πρόκειται. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα περιορίστηκε να βεβαιώσει, χωρίς να παράσχει τεκμηριωμένες διευκρινίσεις, ότι ο βαθμός προσοχής που καταβάλλει ο καταναλωτής στα σήματα είναι υψηλότερος στον τομέα της ενδύσεως απ' ό,τι σε άλλους τομείς.

21 Κατά το ΓΕΕΑ, τα συγκρουόμενα σήματα προσομοιάζουν ηχητικώς και εννοιολογικώς. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το ΓΕΕΑ διευκρίνισε ότι το γεγονός ότι το υπερισχύον στοιχείο των εν λόγω σημάτων συνίσταται σε συνδυασμό γραμμάτων δεν έχει ως συνέπεια να αποδίδεται μεγαλύτερη σημασία στα οπτικά στοιχεία διαφοροποιήσεως απ' ό,τι στην ηχητική και εννοιολογική ομοιότητα των σημείων. Το ΓΕΕΑ αναγνωρίζει ότι, κατά κανόνα, με το εικονιστικό στοιχείο μπορεί να παρασχεθεί διακριτική δύναμη σε σημείο συνιστάμενο σε ένα γράμμα ή σε συνδυασμό δύο γραμμάτων, αλλά υπογραμμίζει ότι η εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως διέπεται επίσης από άλλες αρχές. Κατά την άποψή του, αφ' ης στιγμής ένα σημείο διαθέτει πράγματι διακριτικό χαρακτήρα, ακόμη και ασθενή, και έχει καταχωριστεί εγκύρως ως σήμα, το σήμα αυτό τυγχάνει της προστασίας του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Το ΓΕΕΑ δεν αποκλείει τη δυνατότητα σταθμίσεως των πτυχών — οπτικής, ηχητικής και εννοιολογικής — της ομοιότητας των εν λόγω σημείων σύμφωνα με τα πραγματικά δεδομένα της εμπορικής κυκλοφορίας των προϊόντων εντός της συγκεκριμένης αγοράς. Λαμβανομένης υπόψη της ταυτότητας των προσδιοριζομένων προϊόντων και δεδομένου ότι η χρήση παραγώγων σημάτων είναι συνήθης στον εν λόγω τομέα, το ΓΕΕΑ εκτιμά ότι, εν προκειμένω, υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

22 Δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση, αν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητάς του με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', περίπτωση i, του κανονισμού 40/94, ως προγενέστερα σήματα πρέπει να θεωρηθούν, ιδίως, τα κοινοτικά σήματα των οποίων η ημερομηνία καταθέσεως είναι προγενέστερη της ημερομηνίας αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος.

23 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνος συγχύσεως είναι ο κίνδυνος να πιστεύσει το κοινό ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις.

24 Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, σύμφωνα με την αντίληψη του ενδιαφερομένου κοινού για τα σήματα και τα οικεία προϊόντα ή υπηρεσίες και λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως δε της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και αυτής των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών [απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, Τ-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή, σ. II-2821, σκέψεις 31 έως 33, και την παρατιθέμενη νομολογία].

25 Εν προκειμένω, τα οικεία προϊόντα (ενδύματα, ιδίως δε τα ενδύματα για κυρίες και δεσποινίδες) αποτελούν προϊόντα τρέχουσας καταναλώσεως [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, Τ-104/01, Oberhauser κατά ΓΕΕΑ — Petit Liberto (Fifties), Συλλογή 2002, σ. II-4359, σκέψη 29, και της 14ης Οκτωβρίου 2003, Τ-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 43]. Το σήμα, επί του οποίου στηρίζεται η ανακοπή, προήλθε από κοινοτική καταχώριση. Κατά συνέπεια, το κοινό, σε σχέση προς το οποίο πρέπει να διενεργηθεί η ανάλυση του κινδύνου συγχύσεως, αποτελείται από τον μέσο καταναλωτή της Ευρωπαϊκή Κοινότητας.

26 Δεν αμφισβητείται μεταξύ των διαδίκων ότι τα προϊόντα που καλύπτονται από τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση και τα προϊόντα που προσδιορίζονται με το προγενέστερο σήμα είναι εν μέρει όμοια και εν μέρει πανομοιότυπα.

27 Υπ' αυτές τις συνθήκες, η έκβαση της προσφυγής εξαρτάται από τον βαθμό ομοιότητας των εν λόγω σημείων. Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (βλ. προαναφερθείσα απόφαση BASS, σκέψη 47, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

28 Από οπτικής πλευράς, το τμήμα προσφυγών περιέγραψε το προγενέστερο σήμα ως «αποτελούμενο από δύο κεφαλαία γράμματα "NL", τοποθετημένα καθέτως και με ασυνήθη γραμματοσειρά, αποκαλούμενη αγγλική "Stephenson Blake" κεκλιμένη προς τα δεξιά» (σημείο 32 της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών στην υπόθεση T-117/03, σημείο 31 των αποφάσεων του τμήματος προσφυγών στις υποθέσεις T-118/03 και T-119/03 και σημείο 28 της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών στην υπόθεση T-171/03). Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η περιγραφή αυτή είναι ορθή. Εντός του προγενέστερου σήματος αναγνωρίζεται ευχερώς το γράμμα «L». Τούτο είναι τοποθετημένο κάτω και δεξιά του άλλου γράμματος. Δεδομένου ότι η ανάγνωση γίνεται συνήθως από αριστερά προς τα δεξιά και εκ των άνω προς τα κάτω, το γράμμα «L» δεν είναι το πρώτο εντός του συνδυασμού γραμμάτων. Μεταξύ του αριστερού τμήματος του γράμματος «N», το οποίο μπορεί ενδεχομένως να αποτελέσει την αιχμή ενός «A», και του ανώτερου τμήματος του γράμματος «L», μεσολαβεί διάστημα το οποίο παρέχει τη δυνατότητα να γίνει ευχερώς αντιληπτό ότι δεν πρόκειται για την εγκάρσια γραμμή ενός «A». Κατά συνέπεια, το πρώτο γράμμα δεν θα γίνει αντιληπτό ως «A». Πέραν αυτού, το ανώτερο τμήμα του γράμματος «L» δεν γίνεται αντιληπτό ως «O». Τέλος, επιβάλλεται η επισήμανση ότι τα σήματα πρέπει να αντιπαραβληθούν όπως προστατεύονται και όχι όπως ενδεχομένως θα μπορούσαν να προσληφθούν αντιστρόφως από τον καταναλωτή. Ως εκ τούτου, οι αμφιβολίες που εξέφρασε η προσφεύγουσα όσον αφορά την πρόσληψη του προγενέστερου σήματος δεν δικαιολογούνται.

29 Καθένα από τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση αποτελείται από εικονιστικό σημείο απαρτιζόμενο από τα γράμματα «NL», ακολουθούμενο αμέσως από λέξη με κεφαλαία γράμματα, στην περίπτωση των υποθέσεων T-117/03 έως T-119/03, και από λέξη περιλαμβάνουσα ένα κεφαλαίο και εννέα πεζά γράμματα στην περίπτωση της υποθέσεως T-171/03. Σε κάθε σήμα ο συνδυασμός γραμμάτων «NL» εμφανίζεται με εντόνως μαύρους χαρακτήρες, ενώ τα λοιπά γράμματα είναι τυπωμένα με αχνούς χαρακτήρες. Κατά συνέπεια, τα γράμματα «NL» αποτελούν οπτικώς το κυρίαρχο στοιχείο σε καθένα από τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση, όπως — ορθώς — εκτίθεται στις αποφάσεις του τμήματος προσφυγών.

30 Το ΓΕΕΑ ορθώς επισήμανε ότι τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση παρουσιάζουν παρόμοια μορφοσυντακτική δομή. Μόνον το σήμα NLCollection διαφέρει ελαφρώς, καθόσον το σημείο δεν αποτελείται εξ ολοκλήρου από κεφαλαία γράμματα, η δε λέξη NLCollection περιβάλλεται από μαύρο ορθογώνιο πλαίσιο. Ακόμα και αν η προσφεύγουσα ορθώς επικρίνει το γεγονός ότι η απόφαση του

τμήματος προσφυγών της 15ης Απριλίου 2003, ακολουθώντας το πρότυπο των αποφάσεων της 27ης Ιανουαρίου 2003, δεν έλαβε υπόψη τις εν λόγω ιδιαιτερότητες, η ανάλυση του σημείου από οπτικής πλευράς, στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών, παραμένει ορθή, καθόσον ο συνδυασμός γραμμάτων «NL» αποτελεί το από οπτικής πλευράς κυρίαρχο στοιχείο του σήματος «NLCollection» του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

31 Σε σχέση με την οπτική αντιπαραβολή μεταξύ του προγενέστερου σημείου, αφενός, και των σημείων των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση, αφετέρου, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε μικρή ομοιότητα. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε το συμπέρασμα αυτό.

32 Σε σχέση με την εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημείων, προσήκει η επισήμανση ότι τα σημεία των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση αποτελούνται από τα γράμματα «NL», αφενός, και τις λέξεις «sport», «jeans», «active» και «collection», αφετέρου. Το προγενέστερο σήμα αποτελείται αποκλειστικώς από τον συνδυασμό γραμμάτων «NL». Όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών, το «NL» στερείται σημασίας στον τομέα της ενδύσεως.

33 Αντιθέτως, όπως ορθώς επισήμανε το ΓΕΕΑ, οι λέξεις «sport», «jeans», «active» και «collection» έχουν εκάστη, στην αγγλική ή τη γαλλική γλώσσα, εννοιολογικό περιεχόμενο περιγραφικό των προσδιοριζόμενων προϊόντων. Στον τομέα της ενδύσεως, η λέξη «sport» [αθλητισμός] υπαινίσσεται ότι πρόκειται για αθλητικά ενδύματα ή για ενδύματα «αθλητικής εμφανίσεως». Η λέξη «jeans» [τζην] γίνεται αντιληπτή ως περιγραφική ενδυμάτων από ύφασμα τζην. Η λέξη «collection» [συλλογή] περιγράφει το σύνολο των ειδών ενδύσεως («μοντέλων») που σχεδιάστηκαν για συγκεκριμένη εποχή. Η λέξη «active» [ενεργός, δραστήριος] αφορά μάλλον τον προορισμό των προϊόντων, ήτοι ότι πρόκειται περί ενδυμάτων για δραστήρια άτομα ή τα οποία παρέχουν τη δυνατότητα να είναι κάποιος δραστήριος.

34 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά κανόνα, το κοινό δεν θα θεωρήσει ένα περιγραφικό στοιχείο, που αποτελεί τμήμα ενός σύνθετου σήματος, ως το διακριτικό και κυρίαρχο στοιχείο της συνολικής εντυπώσεως που προκαλείται απ' αυτό [απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουλίου 2003, Τ-129/01, Alejandro κατά

ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 53]. Συναφώς, αρκεί ένα τέτοιο στοιχείο να εκλαμβάνεται ως έχον περιγραφικό χαρακτήρα σε τμήμα του εδάφους της Κοινότητας. Έστω και αν το άρθρο 8 του κανονισμού 40/94 δεν περιέχει διάταξη παρεμφερή με εκείνη του άρθρου 7, παράγραφος 2, του αυτού κανονισμού, το Πρωτοδικείο συνήγαγε από την αρχή του ενιαίου χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος, η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, του ιδίου κανονισμού, ότι το σήμα δεν πρέπει να γίνει δεκτό προς καταχώριση, ακόμη και αν υφίσταται σχετικός λόγος απαραδέκτου μόνο σε τμήμα της Κοινότητας [απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαρτίου 2004, Τ-355/02, Mühlens κατά ΓΕΕΑ — Zirh International (ZIRH), Συλλογή 2004, σ. II-791, σκέψεις 35 και 36, κατά της οποίας έχει ασκηθεί αναίρεση].

35 Εν προκειμένω, τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση περιλαμβάνουν στοιχεία που έχουν, τουλάχιστον για το αγγλόφωνο και γαλλόφωνο κοινό, εννοιολογικό περιεχόμενο περιγραφικό των προσδιοριζομένων προϊόντων. Επομένως, το τμήμα προσφυγών ορθώς διαπίστωσε ότι, τουλάχιστον για το κοινό αυτό, το κυρίαρχο στοιχείο, από εννοιολογικής πλευράς, εκάστου από τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση είναι ο συνδυασμός γραμμάτων «NL» ο οποίος αποτελεί το μοναδικό στοιχείο του προγενέστερου σήματος.

36 Σε σχέση με την ηχητική ομοιότητα επιβάλλεται η επισήμανση ότι, λαμβανομένης υπόψη της αναλύσεως που έγινε στις ανωτέρω σκέψεις 28 έως 30 ως προς την οπτική ομοιότητα, το προγενέστερο σήμα, αποτελούμενο από τα γράμματα «N» και «L», θα προφέρεται «N-L» στην πλειονότητα των γλωσσών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μεταξύ των οποίων, ιδίως, η γαλλική και η αγγλική. Το σήμα NLSPORT του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση θα προφέρεται, τουλάχιστον στην αγγλική ή στη γαλλική γλώσσα, ως «N-L-sport». Τα λοιπά σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση θα προφέρονται «N-L-jeans», «N-L-active» και «N-L-collection». Κατά συνέπεια, από ηχητικής πλευράς, ο συνδυασμός γραμμάτων «N-L», ο οποίος αποτελεί το προγενέστερο σήμα, εμπεριέχεται σε καθένα από τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση. Όμως, τουλάχιστον για τους γαλλόφωνους ή αγγλόφωνους καταναλωτές, οι λέξεις «sport», «jeans», «active» και «collection» θα εκλαμβάνονται ως στοιχεία που περιγράφουν τα προϊόντα ή τον προορισμό τους. Επομένως, ο συνδυασμός γραμμάτων «NL» αποτελεί — τουλάχιστον για το εν λόγω κοινό — το κυρίαρχο στοιχείο από ηχητικής πλευράς. Ως εκ τούτου, οι διαπιστώσεις του τμήματος προσφυγών στα σημεία 33 (υπόθεση Τ-117/03), 32 (υποθέσεις

Τ-118/03 και Τ-119/03) και 29 (υπόθεση Τ-171/03) των αποφάσεων του τμήματος προσφυγών πρέπει να γίνουν δεκτές. Επιβάλλεται εξάλλου η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών δεν κατέληξε ότι τα σημεία είναι από ηχητικής πλευράς πανομοιότυπα, αλλά ότι ηχητικώς πανομοιότυπα είναι, αφενός, το κυρίαρχο στοιχείο των σημείων, των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση ως σημάτων, ήτοι το «NL», και, αφετέρου, ο συνδυασμός γραμμάτων «NL» του προγενέστερου σήματος.

37 Η πλήρης συμπερίληψη του σημείου, το οποίο αποτελεί το προγενέστερο σήμα, εντός του κυρίαρχου στοιχείου εκάστου από τα αιτηθέντα σήματα επιτρέπει τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι υφίσταται σημαντική ηχητική ομοιότητα (βλ., για την αντίθετη περίπτωση, προαναφερθείσα απόφαση Fifties, σκέψη 40).

38 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε συνολική εκτίμηση της ομοιότητας των σημάτων, αλλά κατέτμησε τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση, αφενός, στον συνδυασμό γραμμάτων «NL», και, αφετέρου, στις λέξεις «sport», «jeans», «active» ή «collection».

39 Συναφώς, επιβάλλεται η επισήμανση ότι, μολονότι ο μέσος καταναλωτής προσλαμβάνει συνήθως το σήμα ως μια ολότητα και δεν επιδίδεται σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 23), κατά κανόνα στη μνήμη του εντυπώνονται ευχερέστερα τα κυρίαρχα και έχοντα διακριτική δύναμη χαρακτηριστικά ενός σήματος (βλ., υπ' αυτό το πνεύμα, προπαρατεθείσα απόφαση Fifties, σκέψεις 47 και 48). Κατά συνέπεια, στο τμήμα προσφυγών δεν μπορεί να προσαφθεί ότι εξέτασε ποια είναι, κατά την αντίληψη του καταναλωτή, τα έχοντα διακριτική δύναμη και κυρίαρχα στοιχεία των σημάτων, στοιχεία τα οποία θα παραμείνουν στη μνήμη του καταναλωτή.

40 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, κατ' ορθή νομική εκτίμηση, ότι υφίσταται ηχητική και εννοιολογική ομοιότητα των επίδικων σημάτων.

41 Όσον αφορά τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στην ύπαρξη τέτοιου κινδύνου λόγω της ηχητικής και εννοιολογικής ομοιότητας των σημάτων, της ταυτότητας των προϊόντων και των όρων ασκήσεως εμπορίας στον τομέα της ενδύσεως όπου είναι συχνή η χρήση παραγώγων σημάτων, είναι δε σύνηθες ένα σήμα να εμφανίζεται σε πολλές μορφές. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί το συμπέρασμα αυτό για δύο λόγους.

42 Πρώτον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι στον τομέα της ενδύσεως το επίπεδο προσοχής του μέσου καταναλωτή στα σήματα είναι ιδιαιτέρως υψηλό, οπότε αυτός είναι δύσκολο να παραπλανηθεί.

43 Συναφώς, επιβάλλεται η επισήμανση ότι το επίπεδο προσοχής του καταναλωτή είναι δυνατόν να μεταβάλλεται αναλόγως της κατηγορίας των αντίστοιχων προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 26). Ωστόσο, όπως ορθώς επισήμανε το ΓΕΕΑ δεν αρκεί να δηλώσει η προσφεύγουσα ότι, σε συγκεκριμένο τομέα, ο καταναλωτής αποδίδει ιδιαίτερη προσοχή στα σήματα, αν δεν τεκμηριώσει αυτόν τον ισχυρισμό με πραγματικά ή αποδεικτικά στοιχεία. Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ο τομέας της ενδύσεως περιλαμβάνει προϊόντα διαφορετικής ποιότητας και διαφόρων τιμών. Μολονότι ενδέχεται ο καταναλωτής να είναι προσεκτικότερος στην επιλογή του σήματος οσάκις αγοράζει ενδύματα υψηλού κόστους, δεν μπορεί να προϋποτεθεί αναποδείκτως ότι ακολουθεί παρόμοια συμπεριφορά έναντι του συνόλου των προϊόντων του εν λόγω τομέα. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.

44 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι συνδυασμοί γραμμάτων έχουν, από την ίδια τη φύση τους, ασθενή διακριτικό χαρακτήρα. Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, δεν είναι δυνατή η οικειοποίηση, από ηχητικής πλευράς, ενός συνδυασμού γραμμάτων. Συναφώς, η προσφεύγουσα στηρίζεται σε απόφαση του Tribunal Supremo της 21ης Ιανουαρίου 1993 η οποία αφορούσε σημείο

συνιστάμενο στο γράμμα «D». Τέλος, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι υπάρχουν πολλά εθνικά σήματα που περιλαμβάνουν το στοιχείο «NL» μεταξύ των οποίων δεν διαπιστώθηκε κίνδυνος συγχύσεως.

45 Σε σχέση με την ύπαρξη πολλών καταχωρισμένων σημάτων που περιλαμβάνουν τον συνδυασμό γραμμάτων «NL», το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι πρόκειται για περιπτώσεις δυνάμενες να τύχουν εφαρμογής εν προκειμένω. Επιπλέον, το ΓΕΕΑ επισήμανε, χωρίς να αντικρουστεί, ότι ουδέποτε ασκήθηκαν ανακοπές κατά των κοινοτικών καταχωρίσεων των οποίων κάνει μνεία η προσφεύγουσα. Σε σχέση με την απόφαση του Tribunal Supremo, το ΓΕΕΑ ορθώς τόνισε ότι αφορούσε την περίπτωση σήματος αποτελουμένου από ένα μόνο γράμμα. Τέλος, πρέπει να υπομνηστεί ότι η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού 40/94, όπως έχει ερμηνευθεί από τον κοινοτικό δικαστή (προπαρατεθείσα απόφαση BUDMEN, σκέψη 61, και την παρατιθέμενη νομολογία). Κατά συνέπεια, το μέρος αυτό του επιχειρήματος είναι αλυσιτελές.

46 Σε σχέση με την άποψη ότι το «NL» δεν μπορεί ηχητικώς να μονοπωλείται από το προγενέστερο σήμα, το εν λόγω επιχείρημα σημαίνει, κατ' ουσίαν, ότι το σήμα αυτό δεν έχει διακριτικό χαρακτήρα από ηχητικής πλευράς και, κατά συνέπεια, συνάγεται ότι η ηχητική ομοιότητα δεν οδηγεί σε κίνδυνο συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

47 Όπως προκύπτει από το άρθρο 4 του κανονισμού 40/94, μπορεί να αποτελέσει κοινοτικό σήμα οποιοδήποτε σημείο επιδεκτικό γραφικής παράστασης, ιδίως δε οι λέξεις και τα γράμματα, υπό την προϋπόθεση ότι τα σημεία αυτά είναι ικανά να διακρίνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχείρησης από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες άλλων επιχειρήσεων. Ως εκ τούτου, ο νομοθέτης ρητώς περιέλαβε σημεία αποτελούμενα από ένα γράμμα ή συνδυασμό γραμμάτων στα περιλαμβανόμενα στο άρθρο 4 αυτού του κανονισμού παραδείγματα σημείων που μπορούν να αποτελέσουν κοινοτικά σήματα, με την επιφύλαξη της συνδρομής απολύτων ή σχετικών λόγων απαραδέκτου, δυναμένων να κωλύουν την καταχώριση.

48 Τα άρθρα 7 και 8 του κανονισμού 40/94 περί των λόγων απαραδέκτου δεν περιλαμβάνουν ειδικές διατάξεις για τα σημεία τα οποία συνίστανται σε συνδυασμό γραμμάτων που δεν απαρτίζουν λέξη. Κατά συνέπεια, η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, μεταξύ τέτοιων σημάτων υπόκειται, κατ' αρχήν, στους ίδιους κανόνες με αυτούς που έχουν εφαρμογή επί λεκτικών σημάτων τα οποία περιλαμβάνουν ασυνήθη λέξη, όνομα ή όρο. Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί η άποψη της προσφεύγουσας ότι σήματα συνιστάμενα σε συνδυασμό γραμμάτων στερούνται, από την ίδια τη φύση τους, οιουδήποτε διακριτικού χαρακτήρα από ηχητικής πλευράς.

49 Εντούτοις, επιβάλλεται η επισήμανση ότι, κατά τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, η οπτική, η ηχητική ή η εννοιολογική πτυχή των συγκρουομένων σημάτων δεν έχουν πάντοτε την ίδια βαρύτητα. Πρέπει να εξεταστούν οι αντικειμενικές συνθήκες υπό τις οποίες τα σήματα μπορούν να εμφανίζονται στην αγορά (προπαρατεθείσα απόφαση BUDMEN, σκέψη 57). Η σπουδαιότητα των στοιχείων ομοιότητας ή διαφοράς των σημάτων μπορεί να εξαρτάται, ιδίως, από τα εγγενή χαρακτηριστικά τους ή από τις συνθήκες εμπορικής κυκλοφορίας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζονται από τα συγκρουόμενα σήματα. Αν τα προϊόντα, τα οποία προσδιορίζονται με τα επίμαχα σήματα, πωλούνται κανονικά σε καταστήματα με σύστημα αυτοεξυπηρετήσεως όπου ο καταναλωτής επιλέγει μόνος του το προϊόν και, επομένως, πρέπει να βασιστεί κυρίως στην εικόνα του σήματος το οποίο έχει τεθεί επί του οικείου προϊόντος, η οπτική ομοιότητα των σημάτων θα έχει, κατά κανόνα, μεγαλύτερη σημασία. Αν, αντιθέτως, το προσδιοριζόμενο προϊόν πωλείται ως επί το πλείστον διά του προφορικού λόγου, η ηχητική ομοιότητα των σημάτων θα έχει κανονικά μεγαλύτερη βαρύτητα.

50 Η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε τη συνδρομή ιδιαίτερων συνθηκών εμπορικής κυκλοφορίας. Κατά κανόνα, στα καταστήματα ειδών ενδύσεως, οι πελάτες μπορούν είτε να επιλέξουν μόνοι τους τα ενδύματα που επιθυμούν να αγοράσουν είτε να ζητήσουν τη βοήθεια των πωλητών. Μολονότι δεν αποκλείεται η προφορική επικοινωνία περί του προϊόντος και περί του σήματος, η επιλογή των ενδυμάτων γίνεται, κατά κανόνα, οπτικώς. Επομένως, η οπτική εντύπωση των επίμαχων σημάτων θα προηγηθεί, κανονικά, της πράξεως αγοράς. Επομένως, η οπτική πλευρά έχει μεγαλύτερη σπουδαιότητα κατά τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως.

51 Εντούτοις, στον τομέα της ενδύσεως, είναι συχνό φαινόμενο το ίδιο σήμα να εμφανίζεται με διάφορες παραλλαγές ανάλογα με το είδος προϊόντων που προσδιορίζει. Στον τομέα αυτό, είναι επίσης σύνηθες η ίδια επιχείρηση παραγωγής ενδυμάτων να χρησιμοποιεί παράγωγα σήματα, ήτοι σημεία που προέρχονται από ένα κύριο σήμα και περιλαμβάνουν ένα κοινό με αυτό κυρίαρχο στοιχείο, για να διακρίνει τις διάφορες γραμμές παραγωγής της (προπαρατεθείσες αποφάσεις Fifties, σκέψη 49, και BUDMEN, σκέψη 57). Εν προκειμένω, το εννοιολογικό περιεχόμενο των σημάτων των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση δύναται να ενισχύσει την πρόσληψή τους, εκ μέρους του καταναλωτή, ως παράγωγων σημάτων του σήματος NL. Ακόμη και αν ο καταναλωτής έβλεπε μόνον ένα από τα επίμαχα σήματα, το γεγονός ότι θα προσελάμβανε χωριστά, αφενός το «NL» με εντόνως μαύρους χαρακτήρες και, αφετέρου, την ακολουθούσα λέξη η οποία δύναται να υποβάλει την ιδέα ότι τα ενδύματα διέπονται από ορισμένη αντίληψη, ενδέχεται να οδηγήσει τον καταναλωτή στην άποψη ότι το εν λόγω σήμα είναι παράγωγο του σήματος NL. Εξάλλου, η διαφορετική γραφική απεικόνιση του συνδυασμού γραμμάτων «NL» στα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση, σε σχέση με αυτή του προγενέστερου σήματος NL, μπορεί να εκληφθεί ως παραλλαγή του τελευταίου. Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι δεν αποκλείεται ο καταναλωτής να θεωρήσει ότι τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση προσδιορίζουν ειδικές γραμμές παραγωγής της επιχειρήσεως που είναι δικαιούχος του προγενέστερου σήματος.

52 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 απαιτεί να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, όχι όμως να έχει αποδειχθεί η σύγχυση. Υπ' αυτές τις συνθήκες, είναι μεν αληθές ότι το τμήμα προσφυγών θα μπορούσε να έχει προβεί σε περαιτέρω ανάλυση της ιδιαίτερης γραμματοσειράς του συνδυασμού γραμμάτων «NL» εντός του προγενέστερου σήματος, της οποίας η εμφάνιση διαφέρει από αυτή των γραμμάτων «NL» εντός των σημάτων των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση και η οποία αποτελεί το εγγενώς εντονότερο στοιχείο του προγενέστερου σήματος, πλην όμως το αποτέλεσμα στο οποίο κατέληξε το τμήμα προσφυγών παραμένει ορθό. Εν προκειμένω, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι τα προϊόντα είναι πανομοιότυπα αλλά και των συνθηκών εμπορικής κυκλοφορίας περί των οποίων έγινε λόγος στην προηγούμενη σκέψη, ο βαθμός ομοιότητας των σημάτων αρκεί για να διαπιστωθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως.

53 Ως εκ τούτου, ο μοναδικός προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεν είναι βάσιμος. Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

54 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα του ΓΕΕΑ, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του τελευταίου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Pirrung Meij Forwood

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 5 Οκτωβρίου 2004.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. Pirrung